

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

консервованих будівництв, об'єктів) і вільних ділянок державної, комунальної власності. Створення умов для залучення зазначених об'єктів і ділянок в господарський оборот при створенні виробництв на території планованих індустріальних парків; можливість коригування документів територіального планування і матеріалів з обґрунтування таких проектів в інформаційній системі територіального планування. Інформація про інвестиційні майданчики (Greenfield або Brownfield) повинна бути доступна потенційним інвесторам.

Сегмент індустріальних парків буде активніше розвиватися там, де докладаються системні зусилля в частині формування сприятливих адміністративних, інституціональних, організаційних та фінансових умов. Попит на такий вид діяльності має потенціал зростання та буде підвищуватися в залежності від стабілізації економічної ситуації. Проте існують певні застереження, що найближчим часом конкурентоспроможними індустріальними парками можуть стати лише ті, що вже ефективно функціонують, або ті, що пропонують найкращі умови для забезпечення земельних ділянок інженерною інфраструктурою та мають сприятливе місце розташування.

Висновки

Як свідчить проведений аналіз світового досвіду особливостей організації спеціальних форм інноваційної діяльності, неможливо створити і розвивати всі компоненти одночасно і однаково. Це потребує здійснення послідовних кроків щодо заходів реалізації механізмів стимулювання і підтримки інноваційної діяльності як у реальному секторі економіки, так і в підприємстві, з урахуванням особливостей економічного розвитку країни.

Список використаних джерел

1. Международный опыт создания индустриальных парков: возможности и опасности [Електрон. ресурс]. – Доступний з: <<http://www.dailystroy.ru/prompark/>>
2. Євтушина В. Силіконові долини у світі і в Україні / В. Євтушина // Персонал. – 2007. – №5. – [Електрон. ресурс]. – Доступний з: <<http://personal.in.ua/article.php?id=509>>
3. Пискунов Д. Влияние инновационной политики на международную конкурентоспособность государств / Дмитрий Пискунов // Инвестиции в России. – 2003. – [Електрон. ресурс]. – Доступний з: <<http://stra.teg.ru/lenta/innovation/1175>>
4. Индустриальные парки – инструмент модернизации страны. – [Електрон. ресурс]. – Доступний з: <<http://www.slideshare.net/enorkina/ss-5361176>>

5. Наукова та інноваційна діяльність в Україні: стат. зб. – К.: ДП «Інформаційно-видавничий центр Держстату України», 2013. – С. 235.

6. Безпрозванних О.О. Аналіз чинників які перешкоджають розвитку інноваційної сфери української економіки / Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. – 2012. – №1 (17). – С. 126–134.

7. Статистичний щорічник України за 2012 рік. – К.: Державна служба статистики України, 2013. – С. 24.

8. Зубаревич Н.В. «Крупный бизнес в регионах России: территориальные стратегии развития и социальные интересы». Аналитический доклад / Независимый институт социальной политики / Н.В. Зубаревич. – М.: Поматур, 2009. – 126 с.

9. Бойко О.М. Індустріальні парки – нові точки росту інвестиційних можливостей регіонів України // Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць. Наук. ред. І.Г. Манцуров. – 2014. – Вип. №10. – С. 79–84.

10. Бойко Е.Н. Особенности инновационного развития старопромышленных регионов / Е.Н. Бойко // Сучасні проблем економіки і підприємництва: Збірник наукових праць. – Вип. 15. – К.: ІВЦ Видавництво «Політехніка», 2014. – С. 73–81.

11. Постанова Кабінету Міністрів України №1256 від 08.12.2010 [Електрон. ресурс]. Доступний з: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1256-2010-p>

12. Національний проект «Індустріальні парки України» [Електрон. ресурс]. Доступний з: <http://www.ukrproject.gov.ua/project/%D1%96ndustrialni-parki-ukraini/>

13. Державне підприємство «Укресресурси» створить інноваційне підприємство [Електрон. ресурс]. – Доступний з: <<http://www.uecr.gov.ua/ua/innovations/DP-Ukrekoresursi-stvorit-nnovacynepdprimstvo.htm>>

14. «Долина зелених інновацій» [Електрон. ресурс]. Доступний з: <http://eco-invest.org.ua/ua/present/prez28.htm#.U9tiRGM_nIU>

15. Індустріальні парки в регіонах України [Електрон. ресурс]: – Доступний з: <http://www.ukrproject.gov.ua/page/%D1%96ndustrialni-parki-v-regionakh-ukraini>

16. Індустріальний парк «Соломоново». – [Електрон. ресурс]: – Доступний з: <http://sezparkservice.com/sps_ua/sezparkserv/iindustrial_nij_park/>.

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.2011 №1265 «Про затвердження Державної цільової програми розвитку індустріального (промислового) парку «Свема» в м. Шостці Сумської області на 2012–2015 роки». – [Електрон. ресурс]: – Доступний з: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1265-2011-%D0%BF>

18. Закон України від 21.06.2012 №5018-VII «Про індустріальні парки». – [Електрон. ресурс]: – Доступний з: <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5018-17>>

УДК 351.82:330.341.1:631.11

Ф.А. ВАЖИНСЬКИЙ,

к.е.н., с.н.с., Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України

Інноваційне забезпечення розвитку соціально-економічного потенціалу сільських територій

У статті визначено основні складові загальної інноваційної моделі розвитку соціально-економічного потенціалу сільських територій України: використання комплексного підходу до розвитку соціально-економічного потенціалу сільських територій, розвиток інноваційної інфраструктури і створення регіональних модельних центрів розвитку сільських територій України. Виділено основні завдання моделі «Нова сільська громада» на інноваційних засадах, що дає можливість запровадити конкурентоспроможне та екологічнобезпечне сільськогосподарське виробництво, підвищити рівень життя сільського населення і

на цій основі забезпечити сталий розвиток сільських територій. Обґрунтовано доцільність активізації кооперативних процесів в аграрному секторі та наведено загальноприйнятні кооперативні принципи з урахуванням досвіду української кооперації.

Ключові слова: сільські території, інноваційний розвиток сільських територій, інноваційна інфраструктура, аграрне виробництво, кооперація, інвестиції, інтелектуальний потенціал, іноземне партнерство.

Ф.А. ВАЖИНСКИЙ,
к.э.н., с.н.с., Институт региональных исследований им. М.И. Долишнього НАН Украины

Инновационное обеспечение развития социально-экономического потенциала сельских территорий

В статье определены основные составляющие общей инновационной модели развития социально-экономического потенциала сельских территорий Украины: применение комплексного подхода к развитию социально-экономического потенциала сельских территорий, развитие инновационной инфраструктуры и создание региональных модельных центров развития сельских территорий Украины. Выделены основные задачи модели «Новая сельская община» на инновационных принципах, что дает возможность вести конкурентоспособное и экологически безопасное сельскохозяйственное производство, повысить уровень жизни сельского населения и на этой основе обеспечить устойчивое развитие сельских территорий. Обоснована целесообразность активизации кооперативных процессов в аграрном секторе и приведены общепринятые кооперативные принципы с учетом опыта украинской кооперации.

Ключевые слова: сельские территории, инновационное развитие сельских территорий, инновационная инфраструктура, аграрное производство, кооперации, инвестиции, интеллектуальный потенциал, иностранное партнерство.

F.A. VAZHYNKYI,
Institute of Regional Research named after M.I. Dolishniy of the NAS of Ukraine

Innovative ensuring of development of the socio-economic potential of rural areas

The article outlines the main components of of general innovative model of development of social and economic potential of rural areas of Ukraine: the use of an integrated approach to the development of social and economic potential of rural areas, the development of innovation infrastructure and creation of regional model centers of development of rural areas of Ukraine. Highlighted the main task of model «New Rural Community» on the basis of innovation, which makes it possible to introduce competitive and ecologically safe agricultural production, improve the living standards of the rural population and on this basis ensure sustainable development of rural areas. Justified expediency of activation of cooperative processes in the agricultural sector and presented generally accepted cooperative principles based on experience of Ukrainian cooperation.

Keywords: rural areas, innovative development of rural areas, innovation infrastructure, agricultural production, cooperation, investment, intellectual potential, foreign partnership.

Постановка проблеми. Одним з основних аспектів соціально-економічної політики України є побудова моделі розвитку сільських територій, яка б відповідала стандартам розвиненої європейської країни.

Нинішні умови потребують дієвих механізмів створення сприятливих умов для комплексного та стійкого розвитку сільських територій, розвитку інноваційної інфраструктури, створення регіональних модельних центрів розвитку сільських територій. Такі механізми визначені у пріоритетах діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства України та Державній цільовій програмі розвитку українського села на період до 2015 року. Однак слід підкреслити, що вирішення вказаних проблем пов'язано з розробленням ефективного розвитку соціально-економічного потенціалу, становленням інноваційної моделі розвитку сільських територій.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Вивченню проблем розвитку сільських територій присвячені роботи О.Г. Булавки, О.Ю. Єрмакова, І.О. Іртищевої, Г.І. Купалової, І.І. Лукінова, Л.О. Мармуль, В.М. Нелєпа, О.М. Онищенко, І.В. Прокопи, М.П. Сахацького, Л.Т. Шевчук та інших. Однак проблемам розвитку сільських територій на основі інноваційної моделі розвитку сільських територій присвячено недостатньо уваги, і це потребує подальшого дослідження.

Мета статті – становлення інноваційної моделі розвитку сільських територій.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах інноваційний розвиток сільських територій України можливий лише на основі відповідної моделі, яка має розроблятися в кожному регіоні і враховувати його особливості та можливості. Становлення інноваційної моделі розвитку сільської території є системною проблемою і вимагає вирішення таких завдань:

- поетапного підвищення рівня фінансування регіональної аграрної науки за рахунок усіх джерел;
- збільшення результативності регіональної аграрної науки та створення потужного пакета конкурентоспроможних інновацій;
- формування економічних механізмів стимулювання попиту на інноваційну продукцію, пільгове кредитування ресурсів, кредитної підтримки і пільгового оподаткування інноваційних проектів;
- підвищення рівня капіталізації інтелектуальної власності через введення її об'єктів у господарський обіг та подальше використання отриманих результатів;
- створення гнучкої системи регіональної інноваційної інфраструктури, здатної разом із загальнодержавною інфраструктурою забезпечити швидкий перехід від фундаментальних і прикладних досліджень до практичного застосування їх результатів.

Основними складовими загальної інноваційної моделі розвитку сільських територій України є використання комп-

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

лексного підходу до розвитку соціально-економічного потенціалу сільських територій, розвиток інноваційної інфраструктури і створення регіональних модельних центрів розвитку сільських територій України.

У сучасних умовах заходи інноваційного розвитку аграрного виробництва повинні бути доповнені проектами комплексного та стійкого розвитку сільських територій, які включають не лише сільське господарство, а й місцеву промисловість, будівництво, торгівлю, туризм, соціально-побутове обслуговування. Без цього неможливо підвищити ефективність економіки та покращити умови проживання в сільській місцевості.

Інноваційний підхід передбачає створення регіональних модельних центрів розвитку сільських територій. У них повинні наглядно відтворюватися моделі – приклади села XXI століття, в яких виробництво й побут побудовані на інноваційних технологіях. Але найголовніше – у них необхідно зосередити інвестиційні ресурси, регіональні і місцеві бізнес-проекти, які привабливі для потенційних сільських підприємців.

Модель, яка має назву «Нова сільська громада», в Україні вже створена згідно з наказом Мінагрополітики України №280 від 01.06.2010 [2]. Вона спрямована на розробку та реалізацію демонстраційних програм соціально-економічного розвитку кількох сільських територіальних громад у регіонах України, що характеризуються особливостями соціального устрою та ведення господарства: Поліссі (Житомирська область), Карпатському регіоні (Івано-Франківська), Наддніпрянщині (Черкаська).

Метою галузевої програми є розроблення взірцевих моделей соціально-економічного розвитку сільських територіальних громад на інноваційних засадах, що дає можливість запровадити конкурентоспроможне та екологічнобезпечне сільськогосподарське виробництво, підвищити рівень життя сільського населення, створити комфортні умови проживання на селі і на цій основі забезпечити сталий розвиток сільських територій.

Основними завданнями моделі «Нова сільська громада» є:

- диверсифікація виробництва, підвищення рівня зайнятості сільського населення та зменшення трудової міграції;
- стимулювання створення нових робочих місць і розвитку підприємницької діяльності;
- узгодження економічних інтересів держави та суб'єктів господарювання, оптимізація територіально-виробничої та соціальної інфраструктури сільської поселенської мережі;
- формування дієвої системи управління розвитком сільських територій з урахуванням стандартів ЄС щодо мінімізації техногенного впливу виробництва на навколишнє середовище та людину.

Однак цього явно недостатньо. Такі моделі потрібні в кожному регіоні України.

Інноваційний розвиток сільських територій повинен базуватися на дієвій інноваційній інфраструктурі, що трактується як весь необхідний спектр державних і приватних установ та організацій, які забезпечують розвиток і підтримку всіх стадій інноваційного процесу [3].

Обласні, районні адміністрації та ради повинні активно сприяти інноваційному розвитку сільських територій. Зокрема, вести переговори, підписувати меморандуми з підприємствами, що реалізують інноваційні проекти, проводити

прес-конференції за їх участю, а також створювати робочі групи на місцях, які будуть проводити інформаційну роботу не тільки з керівниками задіяних у реалізації того чи іншого інноваційного проекту, а й з населенням та чиновниками на місцях.

В інноваційному розвитку сільських територій особливу роль слід відвести аграрним вузам та прикладній науці молоді. Моніторинг провідних вищих аграрних навчальних закладів України дав змогу визначити їх пріоритети в інноваційному розвитку, зокрема: розроблення нового генетичного матеріалу елітної насінницької та племінної продукції; упровадження біотехнологій, екологічних засобів захисту рослин і тварин; збереження родючості ґрунтів; науково-технічне обслуговування будівельного виробництва; розроблення та впровадження альтернативних видів енергії; надання послуг у сфері метрології, стандартизації, контролю за якістю; методичне роз'яснення щодо створення бізнес-інкубаторів, технопарків тощо.

Більшість зазначених розробок аграрних вузів залишаються у межах їхніх лабораторій та дослідних ділянок. Тому необхідно навчальним закладам здійснювати демонстраційну діяльність. У сільській громаді набагато ефективнішими є демонстрація нових технологій на ділянках фермерів та особистих селянських господарствах [1]. Головною метою демонстраційної діяльності є довести фермерам і власникам селянських господарств, як за однакових умов одержати прибуток за рахунок підвищення культури або диверсифікації сільськогосподарського виробництва. Основними завданнями такої діяльності є демонстрація прогресивних технологій, нових культур, сортів, гібридів, порід тварин, проведення практичних семінарів, розповсюдження досвіду.

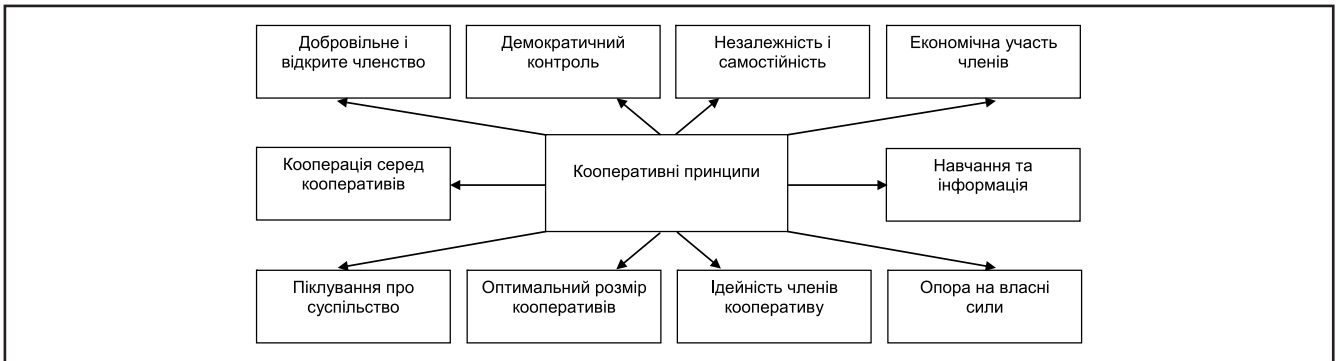
Вагому роль у забезпеченні інноваційного розвитку сільських територій займає інтелектуальний потенціал. Саме творчі кадри необхідні зараз селу, тому сучасна система освіти повинна їх готувати. Одним із заходів виявлення таких особистостей є проведення конкурсу студентських робіт з тематики розвитку сільських територій, адже переважна більшість студентів вищих аграрних закладів є вихідцями із сіл України і кому, як не їм, знати найболючіші питання розвитку їхньої місцевості.

Необхідно створити за участю навчальних закладів інноваційні центри розвитку на місцях, які б займалися формуванням бази даних для інформаційного забезпечення циклу інноваційної діяльності, розробкою інноваційного дайджесту і проведенням постійних спеціалізованих курсів та семінарів.

Слід зазначити, що великий, практично невикористаний інноваційний потенціал має система кооперації. Вона може бути розповсюджена на всі сфери життєдіяльності сільських мешканців: виробництво, переробку, закупівлю, збут сільськогосподарської продукції, житлове будівництво, розвиток підприємництва.

Ефективність кооперативних структур підтверджує світова практика. Так, мережа кооперативів, що покликані забезпечувати ефективний збут продукції, існує у країнах Західної Європи, а в США такі формування становлять стрижень ланцюга експорту сільськогосподарської продукції. Реалізація основних видів сільськогосподарської продукції відбувається в розвинених країнах саме через кооперативні об'єднання.

Отже, розвиток мережі сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів сприятиме не тільки підвищенню про-

Система загальноприйнятих кооперативних принципів з урахуванням досвіду української кооперації [5]

зорості каналів реалізації продукції на внутрішньому ринку, зменшенню витрат сільгоспвиробників та зростанню інтенсивності просування продукції, але й допоможе збільшити обсяги та ефективність експорту аграрної продукції.

Доцільність активізації кооперативних процесів в аграрному секторі підсилюється тим фактом, що обслуговуючий кооператив є не новою структурою і вже зарекомендував себе в історії українського сільського господарства. Так, кооперативний рух набув бурхливого розвитку ще у 20-х – 30-х років ХХ ст. у Галичині, завдяки чому підприємці могли не тільки ефективно здійснювати виробництво продукції, але й експортувати її. Плідною й активною була і наукова діяльність у цій сфері. Це дає підстави стверджувати, що українська кооперація зробила свій внесок у теорію світового кооперативного руху. Наводимо кооперативні принципи, затверджені Міжнародним кооперативним альянсом [5], а також ті, що визначали специфіку української кооперації – оптимальний розмір кооперативів, ідейність членів кооперативу, опора на власні сили (див. рис.).

Ініціатором формування обслуговуючих кооперативів повинні бути сільськогосподарські товаровиробники. Проте на практиці ініціатори зустрічаються з проблемою браку фінансових ресурсів, тому державна підтримка кооперативів є гостро необхідною.

Крім зменшення обсягу державної фінансової підтримки, перешкодою для залучення нових членів кооперативів, зокрема сільського населення, є подвійне оподаткування – необхідність сплати членами податку з доходів фізичних осіб, а кооперативами – податку на прибуток. Сьогодні лише 5–7% обслуговуючих кооперативів є неприбутковими організаціями, решта вимушені сплачувати податки.

Альтернативу державному фінансуванню діяльності обслуговуючих кооперативів становлять інвестиції великих компаній, зацікавлених в якійсій сировині. Так, проект створення обслуговуючих кооперативів ініціювала компанія «Данон–Україна» у співдружності з Міжнародною добродійною організацією Heifer International Ukraine (HIU) за підтримки держадміністрацій Херсонської, Кіровоградської, Запорізької областей.

Проект передбачає надання виробникам молока фінансової та інституціональної підтримки (тренінги, консультації, майстер–класи), а також забезпечення необхідною технікою, включаючи установки для охолодження молока, аналізатори його якості.

Слід підкреслити, що реалізація зазначеного проекту підвищить конкурентоспроможність як переробного підприємства – компанії «Данон–Україна», так і сільськогоспо-

дарських виробників. У той же час для виробників – членів кооперативу існує ризик стати певною мірою залежними від компанії–ініціатора проекту. Такий кооператив повинен розвивати й інші канали реалізації продукції, зокрема експортні.

Зважаючи на те що розвиток обслуговуючих кооперативів є нерівномірним у регіонах України, можна зробити висновок, що значну роль у стимулюванні цих процесів відіграють місцеві органи влади. Хоча, як свідчить світова практика, все, що потрібно кооперативу від держави для нормального функціонування, – це дозвіл на його створення.

Активному інноваційному розвитку сприяє також іноземне партнерство. Так, у Жмеринському районі Вінницької області реалізується програма «Хайфер Проджект Інтернешнл», штаб–квартира якої розташована в США в місті Літл Рок штату Арканзас. Протягом усіх років у програмі «Хайфер Проджект Інтернешнл» приділяється велика увага тендерним питанням, рівності прав членів родини та зміцненню сім'ї при впровадженні кожного проекту. З 1994 року – початку діяльності програми в Україні – у нашій державі започатковано 40 проектів, зокрема у Львівській, Закарпатській, Івано–Франківській, Тернопільській, Кіровоградській, Дніпропетровській, Вінницькій та інших областях. На стадіях розробки та затвердження знаходяться проекти для громад кількох областей. У планах – поширення допомоги потребуючим громадам на всій території України.

Нині майже 2200 сільських родин, об'єднаних у сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи або громадські організації з багатьох регіонів України, отримали племінну худобу, тренінги та іншу технічну допомогу, впроваджуються в життя агроекономічні проекти. Важливими компонентами кожного проекту є навчання ефективним методам господарювання, навикам підприємництва, сприяння розвитку зеленого туризму, використання інноваційних технологій.

Кооперативи Жмеринського району Вінницької області здебільшого багатofункціональні, що дає можливість їм витримувати конкуренцію. Вони займаються покращенням генетичних показників худоби через закупівлю високопродуктивних тварин, організацію роботи пунктів штучного запліднення. Організовано пункти прийому молока від населення за значно вищими цінами за рахунок вмісту жиру та його якості. Всі пункти обладнано охолоджувачами, які виготовляються у Жмеринці на місцевому заводі. На цьому ж заводі ПП «Монтаж сервіс» виготовляються установки з виробництва соєвого молока і пасти, які з успіхом використовуються обслуговуючими кооперативами.

В інноваційному розвитку сільських територій особлива роль відводиться і дорадчим службам. Проведений моніторинг діяльності більшості дорадчих служб України свідчить, що переважно вона спрямована на вирішення проблем агровиробників. Однак вважаємо, що ці служби повинні бути універсальними, тобто працювати над комплексним вирішенням проблем розвитку сільських територій, а саме: надання консультацій сільгосптоваровиробникам із технологічних, економічних, юридичних та інших питань; практичної допомоги у створенні та розвитку сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів, кооперативних агроторгових домів, сільських комунальних підприємств, кредитних спілок, суб'єктів малого й середнього бізнесу; кваліфікованої допомоги сільській громаді в розробці комплексних програм соціально-економічного розвитку села та всебічне інформаційне забезпечення.

Виставкова діяльність також стимулює інноваційний процес сільських територій. Єдиною проблемою є одержання інформації про ту чи іншу виставку, а також її відвідування. Тому необхідне інформування про періодичність проведення різноманітних виставок як на регіональному, так і на державному рівнях. Також у місцевих бюджетах необхідно виділити окрему видаткову статтю на погашення витрат працівників сільської ради, пов'язаних із відвідуванням виставкових заходів щодо розвитку сільських територій.

Ефективному інформаційному обміну інформацією сприятиме створення Всеукраїнської мережі сільських територій, яка буде пов'язана вже з існуючою Всесвітньою мережею сіл. Такий інноваційний проект матиме не лише місцеве значення, а й глобальне. Це дасть змогу сільським мешканцям знайомитися з існуючими проблемами інших населених пунктів та шляхами їх вирішення, здійснювати активну рекламу села відносно розвитку сільського туризму, інших форм малого бізнесу, швидше знаходити партнерів, переймати досвід управління розвитком сільських територій тощо.

Однак для реалізації цього заходу потрібно забезпечити сільських жителів персональними комп'ютерами та провести курси щодо їх використання. Вирішити це питання можливо за рахунок державної підтримки.

Висновки

Отже, становлення інноваційної моделі розвитку сільських територій – один із найважливіших системних факторів ефективності використання їх соціально-економічного потенціалу та підвищення рівня конкурентоспроможності.

Основними складовими загальної інноваційної моделі розвитку сільських територій України є використання комплексного підходу до розвитку їх соціально-економічного потенціалу, розвиток інноваційної інфраструктури, створення модельних центрів розвитку сільських територій України.

Список використаних джерел

1. Аграрные вузы в решении проблем инновационного комплексного развития сельских территорий [Електрон. ресурс]. – Режим доступа: <http://782337.livejournal.com/54575.html>
2. Галузева програма соціально економічного розвитку сільських територіальних громад (модельний проект «Нова сільська громада»), затверджена наказом Міністерства аграрної політики України №280 від 01.06.2010. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1021.6420.0>
3. Кузьмін О.Є. Сутність та види інноваційної інфраструктури [Електрон. ресурс] / О.Є. Кузьмін, Т.М. Шотін. – Режим доступу: http://www.hbuv.gov.ua/portal/VNULP/Ekonomikk/2008_628/27.pdf
4. Николаев М.Е. Инновация сельских территорий – новая модель развития страны [Електрон. ресурс] / М.Е. Николаев. – Режим доступа: <http://www.ruralcredit.ru/files/FILES/2010052740232.000000.pdf>
5. Цимбал В.О. Кооперативні принципи Андрія Палія / В.О. Цимбал // Економіка АПК. – 2009. – №2. – С. 46–51.

УДК 005.336.4+330.1+330.341.1

О.Ю. КАРДАКОВ,
голова наглядової ради компанії «Октава Капітал», здобувач,
Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

Інноваційний та інтелектуальний потенціал як основа глобальної інтелектуалізації економіки

У статті проаналізовано останні дослідження та сучасний стан глобальної інтелектуалізації економіки. Визначено понятійний апарат інтелектуалізації економіки, який пов'язаний із поняттями «інтелектуальний потенціал», «людський капітал», «інноваційне виробництво». Досліджено особливості інтелектуальної економіки, тобто економіки, що заснована на знаннях, для формування ефективних стратегій розвитку в умовах глобальної інтелектуалізації.

Ключові слова: інтелектуальний потенціал, людський капітал, інноваційне виробництво, інтелектуалізація економіки, економіка знань.

А.Ю. КАРДАКОВ,
председатель наблюдательного совета компании «Октава Капитал», соискатель,
Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетьмана

Инновационный и интеллектуальный потенциал как основа глобальной интеллектуализации экономики

В статье проанализированы последние исследования и современное состояние глобальной интеллектуализации экономики. Определен понятийный аппарат интеллектуализации экономики, который связан с понятиями «интеллектуальный потенциал», «человеческий капитал», «инновационное производство». Исследованы особенности интеллектуальной экономики для формирования эффективных стратегий развития в условиях глобальной интеллектуализации.